Euroopan parlamentti
2014-2019

Istuntoasiakirja

A8-0341/2016

17.11.2016

MIETINTÖ

Euroopan unionin solidaarisuusrahaston arvioinnista
(2016/2045(INI))

Aluekehitysvaliokunta

Esittelijä: Salvatore Cicu

SISÄLTÖ

Sivu

EUROOPAN PARLAMENTIN PÄÄTÖSLAUSELMAESITYS 3

PERUSTELUT 9

BUDJETTIVALIOKUNNAN LAUSUNTO 12

TALOUSARVION VALVONTAVALIOKUNNAN LAUSUNTO 15

LOPULLISEN ÄÄNESTYKSEN TULOS ASIASTA VASTAAVASSA VALIOKUNNASSA 20

EUROOPAN PARLAMENTIN PÄÄTÖSLAUSELMAESITYS

Euroopan unionin solidaarisuusrahaston arvioinnista
(2016/2045(INI))

Euroopan parlamentti, joka

– ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 175 artiklan ja 212 artiklan 2 kohdan,

– ottaa huomioon Euroopan unionin solidaarisuusrahaston perustamisesta 11. marraskuuta 2002 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2012/2002[1],

– ottaa huomioon 15. tammikuuta 2013 antamansa päätöslauselman Euroopan unionin solidaarisuusrahastosta, sen täytäntöönpanosta ja soveltamisesta[2],

– ottaa huomioon Euroopan unionin solidaarisuusrahaston perustamisesta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2012/2002 muuttamisesta 15. toukokuuta 2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 661/2014[3],

– ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon aiheesta ”Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi Euroopan unionin solidaarisuusrahaston perustamisesta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2012/2002 muuttamisesta” (COM(2013)0522)[4],

– ottaa huomioon komission kertomuksen ”Euroopan unionin solidaarisuusrahaston vuosikertomus 2014” (COM(2015)0502),

– ottaa huomioon 5. syyskuuta 2002 antamansa päätöslauselman tulvista Euroopassa[5],

– ottaa huomioon 8. syyskuuta 2005 antamansa päätöslauselman tämän kesän luonnononnettomuuksista (tulipaloista ja tulvista) Euroopassa[6],

– ottaa huomioon komission tiedonannon Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle ”Euroopan unionin solidaarisuusrahaston tulevaisuus” (COM(2011)0613),

– ottaa huomioon 28. marraskuuta 2013 annetun alueiden komitean lausunnon aiheesta ”Euroopan unionin solidaarisuusrahasto”[7],

[1] EYVL L 311, 14.11.2002, s. 3.
[2] Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2013)0003.
[3] EUVL L 189, 27.6.2014, s. 143.
[4] EUVL C 170, 5.6.2014, s. 45.
[5] EUVL C 272 E, 13.11.2003, s. 471.
[6] EUVL C 193 E, 17.8.2006, s. 322.
[7] EUVL C 114, 15.4.2014, s. 48.

– ottaa huomioon talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta, talousarvioyhteistyöstä ja moitteettomasta varainhoidosta 2. joulukuuta 2013 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen[1],

– ottaa huomioon työjärjestyksen 52 artiklan,

– ottaa huomioon aluekehitysvaliokunnan mietinnön sekä budjettivaliokunnan ja talousarvion valvontavaliokunnan lausunnot (A8-0341/2016),

A. ottaa huomioon, että Euroopan unionin solidaarisuusrahasto (EUSR) perustettiin asetuksella (EY) N:o 2012/2002 vastauksena Keski-Euroopassa kesällä 2012 esiintyneisiin tuhoisiin tulviin; toteaa, että EUSR on arvokas väline, joka avulla unioni voi vastata suuriin luonnonkatastrofeihin ja poikkeuksellisiin alueellisiin katastrofeihin unionissa ja unionin kanssa liittymisneuvotteluja käyvissä maissa sekä osoittaa solidaarisuutta tukikelpoisille alueille ja valtioille; toteaa, että EUSR:stä tuetaan vain viranomaisten toteuttamia hätä- ja pelastustoimia sellaisten luonnonkatastrofien jälkeen, jotka vaikuttavat suoraan ihmisten elämään, luonnonympäristöön tai talouteen tietyllä katastrofialueella (vaikka olisi pantava merkille, että komissio esitti vuonna 2005 ehdotuksen, jolla pyrittiin laajentamaan alkuperäistä soveltamisalaa);

B. ottaa huomioon, että EUSR:stä on perustamisensa jälkeen ollut paljon hyötyä, sillä yhteensä käyttöön on otettu 3,8 miljardia euroa yli 70 katastrofin yhteydessä 24 edunsaajavaltiossa ja liittymisneuvotteluja käyvässä maassa; toteaa, että sitä on käytetty selviytymään monista luonnonilmiöistä, kuten maanjäristyksistä, tulvista, metsäpaloista, myrskyistä ja hiljattain kuivuudesta; toteaa, että EUSR on yksi unionin vahvimmista solidaarisuuden symboleista vaikeina aikoina;

C. ottaa huomioon, että välinettä muutettiin huomattavasti vuonna 2014 sen menettelyjen parantamiseksi ja yksinkertaistamiseksi, nopeamman toiminnan varmistamiseksi kuuden viikon kuluessa hakemuksesta, sen soveltamisalan uudelleen määrittelemiseksi sekä alueellista katastrofia koskevien selkeiden kriteerien vahvistamiseksi; toteaa, että muutoksessa myös vahvistettiin katastrofien ennaltaehkäisyä ja riskinhallintaa koskevia strategioita, millä tehostettiin hätärahoitusta parlamentin sekä paikallis- ja alueviranomaisten useina vuosina esittämien lukuisten pyyntöjen mukaisesti; ottaa huomioon, että 14. syyskuuta 2016 esitetyssä komission koontiasetuksessa[2] on ehdotettu EUSR:ää koskevaa uutta muutosta, jonka tarkoituksena on parantaa hätäapurahoituksen valmiutta ja tehokkuutta;

D. toteaa, että parlamentti on tukenut vahvasti ehdotettuja muutoksia, joista useimpia se on jo pyytänyt aikaisemmissa päätöslauselmissaan;

E. ottaa huomioon, että ennen vuoden 2014 kesäkuuta (muutetun asetuksen voimaantuloajankohta) vastaanotetut hakemukset arvioitiin alkuperäisen asetuksen mukaisesti, kun taas sen jälkeen saatujen hakemusten arvioinnissa noudatettiin muutettua asetusta;

[1] EUVL C 373, 20.12.2013, s. 1.
[2] COM(2016)0605, 2016/0282(COD), Bryssel, 14.9.2016.

F. toteaa, että luonnonkatastrofien ehkäisyyn tehtävät investoinnit ovat äärimmäisen tärkeitä ilmastonmuutoksen torjumiseksi; toteaa, että luonnonkatastrofien ehkäisyyn ja riskinhallintastrategioihin tehtäviin investointeihin on myönnetty merkittävästi unionin rahoitusta etenkin Euroopan rakenne- ja investointirahastoista (ERI-rahastot);

G. toteaa, että jos jonakin vuonna ei ole käytettävissä riittävästi määrärahoja, poikkeustapauksissa voidaan ottaa käyttöön seuraavan vuoden määrärahoja, kun otetaan huomioon rahaston määrärahojen vuotuinen enimmäismäärä katastrofin tapahtumisvuonna ja sitä seuraavana vuonna;

1. muistuttaa, että vuonna 2002 perustettu EUSR on perustamisestaan lähtien ollut paikallis- ja alueviranomaisten merkittävä rahoituslähde eri puolilla Eurooppaa tapahtuneiden luonnonkatastrofien, kuten tulvien, maanjäristysten ja metsäpalojen, seurausten lievittämisessä, ja sen avulla on osoitettu unionin solidaarisuutta katastrofeista kärsineille alueille; korostaa, että EUSR on yksi konkreettisimmista ja todellisimmista osoituksista kansalaisille tuesta, jota unioni voi antaa paikallisyhteisöille;

2. korostaa, että EUSR:n perustamisen jälkeen unionissa tapahtuneiden luonnonkatastrofien määrä, vakavuus ja rajuus ovat lisääntyneet ilmastonmuutoksen seurauksena; painottaa siksi vakaan ja joustavan rahoitusvälineen tuomaa lisäarvoa keinona osoittaa solidaarisuutta ja tarjota nopeasti todellista tukea suurista luonnonkatastrofeista kärsiville ihmisille;

3. huomauttaa, että EUSR:ää ei rahoiteta unionin talousarviosta ja että siihen osoitetaan enintään 500 miljoonaa euroa (vuoden 2011 hintoina); toteaa, että säännösten joustavuudesta (määrärahasiirrot N+1) huolimatta on olemassa riski, että huomattava määrä varoista jää käyttämättä joka vuosi; panee tässä yhteydessä merkille, että ehdotetussa koontiasetuksessa esitetään vuotuisten määrärahojen osittaista sisällyttämistä unionin talousarvioon, jotta varojen käyttöönottomenettely olisi nopeampi ja katastrofista kärsiviä kansalaisia autettaisiin nopeammin ja tehokkaammin;

4. toteaa, että vuotuisen kynnysarvon käyttöönotto osoittaa, että määrärahojen vuotuinen määrä on monivuotisen rahoituskehyksen uuden ohjelmakauden jälkeen ollut riittävä;

5. painottaa vuonna 2014 tehdyn muutoksen merkitystä, koska sillä onnistuttiin lakkauttamaan käsittelyn juuttuminen neuvostoon; toteaa, että muutoksella vastattiin loppujen lopuksi parlamentin toistuvasti esittämiin pyyntöihin tuen valmiuden ja tehokkuuden parantamisesta, jotta varmistetaan nopea ja avoin toiminta luonnonkatastrofeista kärsivien kansalaisten tukemiseksi; on lisäksi ilahtunut tuoreesta koontiasetuksesta, jossa otetaan käyttöön rahoituksen yksinkertaistamista ja helpompaa käyttöönottoa koskevia uusia säännöksiä;

6. painottaa muutoksen keskeisiä osatekijöitä, kuten ennakkomaksuja, joiden määrä voi olla enintään 10 prosenttia suunnitellun rahoitustuen määrästä ja jotka voidaan antaa käyttöön pyynnöstä pian sen jälkeen, kun komissiolle on toimitettu hakemus rahastosta maksettavasta rahoitusosuudesta (enimmäismäärä 30 miljoonaa euroa), hätä- ja pelastustoimien valmisteluun ja täytäntöönpanoon liittyvien menojen tukikelpoisuutta (parlamentin keskeinen pyyntö), jäsenvaltioiden hakemusten jättämiselle asetetun määräajan pidentämistä (12 viikkoa ensimmäisestä vahingosta) ja hankkeen

toteutusajan pidentämistä (18 kuukautta) sekä hakemuksiin vastaamista koskevan kuuden kuukauden pituisen määräajan asettamista komissiolle, luonnonkatastrofien ennaltaehkäisyä koskevia uusia säännöksiä ja parannuksia moitteetonta varainhoitoa koskeviin menettelyihin;

7. korostaa kuitenkin, että vaikka ennakkomaksuja voidaan saada käyttöön tavanomaista menettelyä nopeammin, tuensaajat kärsivät yhä pitkästä kokonaismenettelystä, joka alkaa hakemuksen esittämisestä ja päättyy rahoitustuen viimeisen erän maksamiseen; painottaa tässä yhteydessä tarvetta esittää hakemus mahdollisimman pian katastrofin jälkeen sekä tarvetta lisäparannuksiin arviointivaiheessa ja seuraavissa vaiheissa, jotta maksujen suorittamista helpotetaan; katsoo, että äskettäin ehdotetut EUSR:ää koskevat koontisäännökset voivat tukea varojen nopeampaa käyttöönottoa siten, että paikan päällä paljastuvat todelliset tarpeet voidaan täyttää; korostaa myös, että jäsenvaltioiden on tarkasteltava omia hallinnollisia menettelyjään tuen käyttöönoton nopeuttamiseksi katastrofialueilla ja -maissa; ehdottaa lisäksi tulevan muutoksen mahdollista parantamista varten, että siihen sisällytetään pyyntö saada katastrofihallinnan pakolliset ja ajantasaistetut kansalliset suunnitelmat sekä vaatimus hätätilasopimuksia koskevien sopimusten valmisteluun liittyvien tietojen välittämisestä;

8. kehottaa jäsenvaltioita parantamaan omia viestintä- ja yhteistyökeinojaan paikallis- ja alueviranomaisten kanssa arvioitaessa tukikelpoisia vahinkoja, joita varten on haettu EUSR:n rahoitustukea, sekä valmisteltaessa hakemuksia ja pantaessa täytäntöön hankkeita luonnonkatastrofien vaikutuksiin vastaamiseksi; katsoo, että näin varmistettaisiin unionin tehokas tuki paikan päällä ja kestävien ratkaisujen edistäminen; katsoo lisäksi, että EUSR:n tuesta olisi tiedotettava julkisesti; kehottaa asianomaisia viranomaisia parantamaan viestintää ja tarjoamaan tietoja EUSR:n tuesta hallinnollista rasitetta lisäämättä;

9. pitää tärkeänä varmistaa, että jäsenvaltiot soveltavat luonnonkatastrofien yhteydessä julkisia hankintamenettelyjä, jotta voidaan kartoittaa ja levittää hätätilanteissa tehtäviä sopimuksia koskevia hyviä käytäntöjä ja saatuja oppeja;

10. panee tyytyväisenä merkille, että komissio on selkeyttänyt alueellisia luonnonkatastrofeja koskevia tukikelpoisuussäännöksiä, mutta huomauttaa, että parlamentin ja neuvoston välisessä lopullisessa sopimuksessa niiden tukikelpoisuusraja on yhä komission ehdotuksen mukaisesti 1,5 prosenttia alueellisesta BKT:stä huolimatta parlamentin pyrkimyksistä alentaa se yhteen prosenttiin; panee merkille, että syrjäisimpien alueiden haavoittuvuus on otettu huomioon, sillä niiden tukikelpoisuusraja on laskettu yhteen prosenttiin;

11. toteaa, että rahaston varoilla ei korvata vakuutuksen kattamia vahinkoja eikä yksityisiä menetyksiä; korostaa, että pitkän aikavälin toimenpiteille, kuten kestävälle jälleenrakentamiselle tai talouskehitystoimille ja ehkäiseville toimille, voidaan myöntää rahoitusta muista unionin välineistä, erityisesti ERI-rahastoista;

12. kehottaa jäsenvaltioita hyödyntämään tehokkaasti nykyistä unionin rahoitusta ja etenkin viittä ERI-rahastoa investointeihin, joilla ehkäistään luonnonkatastrofeja; huomauttaa, että on tärkeää kehittää unionin eri rahastojen ja toimintapolitiikkojen välistä synergiaa, jotta voidaan ehkäistä luonnonkatastrofien vaikutuksia ja varmistaa jälleenrakennushankkeiden vakauttaminen ja pitkän aikavälin kestävä kehittäminen

EUSR:n varoja käytettäessä; katsoo, että asianomaisten jäsenvaltioiden olisi sitouduttava virallisesti kaikkiin toimiin, joita tarvitaan katastrofien ennaltaehkäisemiseen ja katastrofialueiden kestävään jälleenrakentamiseen, aina kun EUSR:n varoja käytetään; kehottaa yksinkertaistamaan mahdollisimman laajalti yhdistettyjen varojen käyttöön liittyvää hallintoa, kun yhteisvaikutusta on tarkoitus soveltaa;

13. korostaa siksi, että on lisättävä pyrkimyksiä investoida ilmastonmuutoksen hillitsemiseen ja siihen sopeutumiseen niin, että otetaan huomioon ehkäisevät toimet tuettaessa EUSR:n varoilla jälleenrakennusta ja uudelleenmetsittämistä; katsoo, että ennaltaehkäisemisestä olisi tultava horisontaalinen tehtävä, ja ehdottaa toteuttamaan ekosysteemiin perustuvan lähestymistavan mukaisia ennaltaehkäiseviä toimia, kun katastrofin vaikutuksia lievennetään EUSR:n avulla; kehottaa lisäksi jäsenvaltioita vahvistamaan riskinehkäisy ja -hallintastrategioita ja ottamaan huomioon, että monet nykypäivän luonnonkatastrofeista ovat suora seuraus ihmisen toiminnasta;

14. korostaa, että on tärkeää varmistaa mahdollisimman suuri avoimuus EUSR:n varojen myöntämisessä, hallinnoinnissa ja täytäntöönpanossa; pitää tärkeänä määrittää, onko EUSR:n tukien käytössä noudatettu moitteettoman varainhoidon periaatteita, jotta voidaan kartoittaa, kehittää ja jakaa hyviä käytäntöjä ja saatuja oppeja; kehottaa siksi komissiota ja jäsenvaltioita parantamaan avoimuutta ja varmistamaan, että tiedot ovat julkisesti saatavilla koko tuen käyttöönottomenettelyn ajan hakemuksen jättämisestä lähtien hankkeen päättymiseen saakka; kehottaa myös Euroopan tilintarkastustuomioistuinta laatimaan erityiskertomuksen EUSR:n toiminnasta varsinkin siksi, että viimeisin saatavilla oleva kertomus on ajalta ennen EUSR-asetuksen vuoden 2014 muutosta;

15. toteaa, että vuonna 2014 vastaanotettiin 13 uutta hakemusta, ja kiinnittää huomiota kyseisen vuoden erityistilanteeseen, sillä kuusi hakemusta arvioitiin vanhan asetuksen perusteella, kun taas jäljellä olevat seitsemän hakemusta arvioitiin muutetun asetuksen mukaisesti;

16. muistuttaa, että aiemman EUSR-asetuksen nojalla vuonna 2014 hylättiin kaksi hakemusta, koska kyseisiä katastrofeja ei voitu pitää ”poikkeuksellisina” huolimatta siitä, että ne aiheuttivat vakavia vahinkoja ja niillä oli suoria jälkivaikutuksia asianomaisten alueiden taloudelliseen ja sosiaaliseen kehitykseen; pitää siksi tervetulleina muutetussa EUSR-asetuksessa tähän asiaan tehtyjä selvennyksiä; ehdottaa kuitenkin, että tulevissa muutoksissa sallitaan usean tukikelpoisen maan yhteisen hakemuksen esittäminen silloin, kun ne kärsivät samasta syystä aiheutuneesta ja samaan aikaan vahinkoja aiheuttavasta rajat ylittävästä luonnonkatastrofista; ehdottaa myös, että epäsuorat vahingot otetaan huomioon hakemusten arvioinnissa; ottaa kuitenkin samalla huomioon mahdollisuuden, että alueelliset luonnonkatastrofit määritellään uudelleen;

17. kehottaa komissiota ottamaan huomioon tulevien muutosten valossa mahdollisuuden lisätä ennakkomaksujen kynnysarvoa 10 prosentista 15 prosenttiin sekä lyhentää hakemusten käsittelyn määräaikaa kuudesta viikosta neljään viikkoon; kehottaa komissiota myös harkitsemaan mahdollisuutta asettaa alueellisten luonnonkatastrofien tukikelpoisuuden kynnysarvoksi yksi prosentti alueellisesta BKT:stä ja ottamaan

huomioon hakemuksia arvioidessaan asianomaisten alueiden sosioekonomisen kehityksen tason;

18. huomauttaa tarpeesta harkita, voidaanko käyttää BKT:tä pidemmälle meneviä uusia indikaattoreja, kuten inhimillisen kehityksen indeksiä ja alueellisen sosiaalisen edistyksen indeksiä (Regional Social Progress Index);

19. pitää myönteisenä, että komissio on hyväksynyt uusien säännösten voimaantulon jälkeen vastaanotetut seitsemän tukihakemusta; on tyytyväinen, että se hyväksyi myös vuoden 2014 lopussa neljä tukihakemusta, joiden määrärahat oli EUSR:n vuosikertomuksen 2015 mukaan siirrettävä vuodelle 2015; muistuttaa tässä yhteydessä, että 2015 oli muutettujen säännösten ensimmäinen täysi soveltamisvuosi ja että analyysi osoittaa, että muutokseen sisällytetyillä oikeudellisilla selvennyksillä varmistettiin hakemusten hyväksyminen; toteaa, että vanhoja säännöksiä sovellettaessa näin ei käynyt, sillä noin kaksi kolmasosaa alueellista katastrofitukea koskevista hakemuksista arvioitiin tukeen oikeuttamattomiksi;

20. pitää valitettavana, että vanhan asetuksen mukaiset täytäntöönpano- ja päättymisraporttien arviointimenettelyt kestivät pitkään, ja odottaa, että muutetun asetuksen nojalla hankkeet päätetään tehokkaammin ja avoimemmin sekä tavalla, jolla varmistetaan unionin taloudellisten etujen suojelu;

21. korostaa lisäksi, että muutetun asetuksen 11 artikla antaa komissiolle ja tilintarkastustuomioistuimelle tilintarkastusvaltuudet ja unionin petostentorjuntavirastolle (OLAF) mahdollisuuden suorittaa tutkimuksia tarvittaessa;

22. kehottaa komissiota ja tilintarkastustuomioistuinta arviomaan EUSR:n toimintaa ennen nykyisen monivuotisen rahoituskauden päättymistä;

23. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle sekä jäsenvaltioille ja niiden alueviranomaisille.

PERUSTELUT

Euroopan unioni perusti Euroopan unionin solidaarisuusrahaston (EUSR) vuoden 2002 traagisten tulvien jälkeen (asetus (EY) N:o 2012/2002). Se konkretisoi välittömästi unionin solidaarisuuden mittavista luonnonkatastrofeista kärsineille maille. Rahasto perustettiin jäsenvaltioiden lisäksi myös liittymisneuvotteluja käyviä maita varten. Alkuperäistä asetusta muutettiin vuonna 2014, jotta voitaisiin ottaa paremmin huomioon tuensaajien huolenaiheet, vastata nopeammin katastrofeista kärsivien maiden hakemuksiin ja sisällyttää kuivuus asetuksen kattamien katastrofien luetteloon (asetus (EU) N:o 661/2014).

EUSR:stä voidaan antaa tukea jäsenvaltioille, jos kaikkien luonnonkatastrofin suoraan aiheuttamien vahinkojen arvo on yli 3 miljardia euroa (vuoden 2011 hintoina) tai 0,6 prosenttia maan bruttokansantulosta (BKTL). Asetuksessa on myös säännöksiä, joilla mahdollistetaan vastaaminen vähäisempiin alueellisiin katastrofeihin (1,5 prosenttia alueen BKT:stä tai yksi prosentti syrjäisimmillä alueilla).

Komissio esitti vuoden 2015 lokakuussa kertomuksen Euroopan unionin solidaarisuusrahaston varojen käytöstä vuonna 2014. Kertomuksessa keskitytään EUSR:n erityistilanteeseen vuonna 2014. Se oli myös tilaisuus tarkastella, miten hyvin tämä solidaarisuusväline toimii. Siksi parlamentin aluekehitysvaliokunta päätti laatia valiokunta-aloitteisen mietinnön.

Kaikkien hätä- ja katastrofitilanteiden ennustaminen on luonnollisesti mahdotonta, mutta niiden vaikutusten hallintaa voidaan aina parantaa. Katastrofihallinnassa on aina useita vaiheita. Ensimmäiseen vaiheeseen kuuluvat suru ja luonnonvoimien tunnustaminen yhdistettynä voimattomuuden tunteeseen. Sen jälkeen naapurit auttavat vastavuoroisesti toisiaan, ja apua saadaan kansallisilta ja kansainvälisiltä pelastuspalveluilta. Esittelijä haluaa kuitenkin keskittyä kolmanteen ja neljänteen vaiheeseen, sillä välittömästi toteutettavien avustustoimien jälkeen uhrien on pystyttävä korjaamaan aiheutuneet vahingot kestävällä tavalla.

Esittelijä käsittelee useita EUSR:n hallinnointiin liittyviä näkökohtia. Hän painottaa EUSR:n reagointinopeutta sekä tarvetta ennaltaehkäiseviin toimiin, jotka kulkevat käsi kädessä EUSR:n ja unionin muiden välineiden, erityisesti koheesiopolitiikan, täydentävyyden kanssa. Esittelijä haluaa korostaa myös kansallisen tason ja alue- ja paikallisviranomaisten välistä tehokasta yhteistyötä.

Reagointinopeus

Ennalta arvaamattoman luonteensa vuoksi luonnonkatastrofit aiheuttavat ahdistusta uhriksi joutuneille ihmisille. Lisäksi ne vaativat viranomaisilta nopeaa toimintaa ja kykyä vastata ennakoimattomiin menoihin.

Heti EUSR:n perustamisen jälkeen lainsäätäjä asetti kymmenen viikon määräajan hakemusten jättämiselle. Sen katsottiin riittävän paikallis- ja alueviranomaisille menettelyn käynnistämiseen. EUSR:n ensimmäiset vuodet osoittivat kuitenkin määräajan olevan liian lyhyt. Kun asetusta muutettiin vuonna 2014, hakemusten jättämiselle asetettua määräaikaa pidennettiin 12 viikkoon. Ensi näkemältä muutos ei vastaa esittelijän pyyntöä. Näin ollen monissa tapauksissa paikallisviranomaisilla ei ollut aikaa valmistella hakemuksia

asianmukaisesti. Siksi määräajan pidentäminen ei ole epäjohdonmukaista, sillä se antaa paikallisviranomaisille enemmän liikkumavaraa hakemusten valmiiksi saamiseen.

Esittelijä painottaa, että hakemusten käsittelyn on oltava nopeaa erityisesti siitä lähtien, kun täydellinen hakemus on jätetty (enintään 12 viikkoa). Sen jälkeen kaikilla päätöksenteon tasoilla, niin jäsenvaltioissa kuin komission yksiköissä, on toimittava tehokkaasti, jotta rahoitustuki saadaan nopeasti käyttöön.

Meidän on vältettävä tilanteita, joissa uhrit tuntevat itsensä hylätyiksi hätäavun ja EUSR:stä myönnettävien varojen saapumisen välillä.

Tämä vaatimus on kiireellinen varsinkin siksi, että viime vuosina suurimmat luonnonkatastrofit ovat hyvin usein kohdistuneet Etelä- ja Kaakkois-Euroopan maihin, joita talouskriisi on jo koetellut voimakkaasti. Esimerkiksi marraskuun 2013 tulvien seurauksena pelkästään Sardiniassa 16 ihmistä menehtyi ja 1 700 sai eriasteisia vammoja. Välittömästi toimintansa aloittavat pelastuspalvelut auttavat torjumaan mahdollisimman hyvin katastrofien haitallisia vaikutuksia. Sen jälkeen lainsäätäjän on tuettava lainsäädännön avulla toimia menettelyjen muokkaamiseksi mahdollisimman sopiviksi. Euroopan parlamentilla on tässä yhteydessä myös tärkeä rooli, jotta estetään Kroatian vuoden 2013 tilanteen kaltaiset tapaukset, jolloin tukea myönnettiin vasta seitsemän kuukauden kuluttua hakemuksen jättämisestä. Hätätilanteet edellyttävät kiireellisiä menettelyjä. Edellä mainitussa tapauksessa tuensaajat saivat varat käyttöönsä vasta puolentoista vuoden kuluttua.

Kaikki tämä edellyttää hyvää koordinointia sekä työtä menettelyn alku- ja loppupäässä.

Ennaltaehkäisy ja täydentävyys

Katastrofin tapahtuessa ennaltaehkäisy on yleensä liian myöhäistä. Sen olisi kuitenkin usein oltava erottamaton osa seuraavaa vaihetta. On tärkeää tarttua tilaisuuteen ja täyttää vaatimukset tuhoutuneiden kohteiden jälleenrakennuksessa tai infrastruktuurien korjaamisessa. Lainsäädäntö edellyttää raportteja siitä, miten jäsenvaltiot aikovat toteuttaa riskinehkäisyä ja -hallintaa koskevan strategian.

Myös tältä osin voidaan pyrkiä EUSR:n ja koheesiorahaston keskinäiseen täydentävyyteen. Näissä rahastoissa olisi otettava huomioon riskien ennaltaehkäisyyn liittyvät näkökohdat erityisesti infrastruktuurihankkeissa. Tämä voisi vähentää katastrofien jälkeen tarvittavien korjausten kustannuksia.

Eri päätöksentekotasojen välinen avoimuus ja yhteistyö

Tilintarkastustuomioistuin on EUSR:n perustamisen jälkeen laatinut kertomuksen rahaston varojen käytöstä. Kertomuksessa tuotiin esiin joitakin mahdollisia parannuksia rahaston hallinnoinnissa. Nämä suositukset otettiin huomioon, kun EUSR:ää muutettiin vuonna 2014. Avoimuutta voitaisiin kuitenkin vielä parantaa, erityisesti katastrofien aiheuttamien vahinkojen korjaamiseen myönnettävien eri varojen osalta. Tämän tavoitteen saavuttamiseksi esittelijä ehdottaa, että yhteistyötä lisättäisiin eri päätöksentekotasojen välillä. Tuensaajien ja EUSR:n rahoitushakemukset vastaanottavan komission väliset suhteet eivät vaikuta epäselviltä. Olisi pikemminkin keskityttävä yhteistyömekanismeihin kunkin jäsenvaltion eri paikallis- ja alueviranomaisten sekä keskushallinnon välillä.

Esittelijä ehdottaa myös, että yleisölle tiedottamista parannettaisiin menettelyn kaikissa vaiheissa. Tämän ansiosta tuensaajat ja asianosaiset pystyisivät seuraamaan paremmin kutakin hakemusta koskevaa menettelyä. Tästä voitaisiin huolehtia komissiossa sillä edellytyksellä, että tiedonkulku toimii hyvin eri toimintatasojen välillä.

1.9.2016

BUDJETTIVALIOKUNNAN LAUSUNTO

aluekehitysvaliokunnalle

Euroopan unionin solidaarisuusrahaston arvioinnista
(2016/2045(INI))

Valmistelija: Lefteris Christoforou

EHDOTUKSET

Budjettivaliokunta pyytää asiasta vastaavaa aluekehitysvaliokuntaa sisällyttämään seuraavat ehdotukset päätöslauselmaesitykseen, jonka se myöhemmin hyväksyy:

A. ottaa huomioon, että Euroopan unionin solidaarisuusrahastosta (EUSR) on sen perustamisesta (2002) lähtien ollut paljon hyötyä ja siitä on myönnetty varoja 69 katastrofista selviytymiseen Euroopassa; ottaa huomioon, että rahastosta on autettu 24:ää maata, jotka ovat saaneet katastrofiapua yhteensä 3,7 miljardia euroa;

B. ottaa huomioon, että avun antamiseen tarkoitettuja menettelyjä parannettiin ja yksinkertaistettiin, kun Euroopan unionin solidaarisuusrahaston perustamisesta annettua asetusta (EY) N:o 2012/2002 tarkistettiin vuonna 2014; toteaa, että avun pyytämisen määräaikaa pidennettiin, niin että jäsenvaltioilla on varojen maksamisen jälkeen 18 kuukautta aikaa käyttää ne, otettiin käyttöön ennakkomaksuja ja joitakin säännöksiä selkeytettiin sen suuntaisesti, mitä Euroopan parlamentti ja paikallisviranomaiset olivat moneen otteeseen vuosien varrella pyytäneet;

C. ottaa huomioon, että ennen asetuksen tarkistamista lähes kaikki hylätyt pyynnöt koskivat alueellisia katastrofeja, mutta uudessa asetuksessa tukikelpoisuutta koskevia sääntöjä on selkeytetty niin, että alueellisiin katastrofeihin sovelletaan yhtä ainoaa kriteeriä, jonka mukaisesti avun saamisen ehtona on 1,5 prosenttia tai syrjäisimmillä alueilla 1 prosentti alueen bruttokansantuotteesta NUTS 2 -tasolla;

D. toteaa, että komissio on tarkistetun EUSR-asetuksen voimassaolon aikana vastaanottanut seitsemän uutta hakemusta vuonna 2014 ja kolme hakemusta vuonna 2015;

E. ottaa huomioon, että EUSR oli jo olemassa monivuotista rahoituskehystä koskevan asetuksen aikaisemman ohjelmakauden aikana, mutta sen vuotuisia määrärahoja on vähennetty; toteaa, että uudessa asetuksessa on (täytäntöönpanon kokonaisasteeseen perustuvan) määrärahojen vähentämisen kompensoimiseksi otettu käyttöön määrärahojen

siirto vuodella (N+1);

F. toteaa, että poikkeustapauksissa, jos jonakin vuonna ei ole käytettävissä riittävästi määrärahoja, voidaan ottaa käyttöön seuraavan vuoden määrärahoja ottaen huomioon rahaston määrärahojen vuotuinen yläraja sekä siltä vuodelta, jolloin katastrofi tapahtui, että seuraavalta vuodelta;

1. toteaa, että vuotuisen kynnysarvon käyttöönotto osoittaa, että määrärahojen vuotuinen määrä on monivuotisen rahoituskehyksen uuden ohjelmakauden jälkeen ollut asianmukainen;

2. huomauttaa, että Euroopan unionin solidaarisuusrahasto on yksi konkreettisimpia ja kouriintuntuvimpia osoituksia kansalaisille siitä tuesta, jota unioni voi antaa paikallisyhteisöille;

3. pitää myönteisenä, että uudessa asetuksessa mahdollistetaan ennakkomaksujen maksaminen, jotka voivat olla 10 prosenttia todennäköisen avun määrästä ja enintään 30 miljoonaa euroa; pitää kuitenkin valitettavana, että avun hakemisen ja sen saamisen välinen aika on pitkä; kehottaa parantamaan arviointivaihetta ja sen jälkeisiä vaiheita ja siten helpottamaan maksujen maksamista; suosittaa, että luodaan lainsäädäntökehys, jossa määritellään arviointivaiheen kesto;

4. pitää valitettavana, että annettavan avun päättämismenettely on EUSR-asetuksen 8 artiklan 1 ja 3 kohdan vastaisesti huomattavan pitkä joissakin tapauksissa; toteaa, että vuonna 2014 komissiolla oli edelleen meneillään vuosia 2005, 2007 ja 2010 koskevia päättämismenettelyjä; korostaa sen vuoksi tarvetta jouduttaa menettelyjä ottaen huomioon, että pyydetyn ja hyväksytyn avun nopea saaminen on erittäin tärkeää;

5. kehottaa vahvistamaan selkeät kriteerit edunsaajamaihin tehtäville vierailuille, joilla arvioidaan täytäntöönpanojärjestelmää, ja kehottaa valvomaan, että varoja käytetään asianmukaisesti;

6. vaatii varojen läpinäkyvän käytön helpottamiseksi Euroopan tilintarkastustuomioistuimelta erityiskertomusta EUSR:n toiminnasta, etenkin, koska viimeisin saatavilla oleva kertomus on ajalta ennen EUSR-asetuksen tarkistamista; vaatii erityisesti tutkimusta EUSR:n varojen käytön mahdollisista päällekkäisyyksistä rakennerahastoista ja kansallisista järjestelmistä myönnettyjen varojen kanssa;

7. huomauttaa, että vaikka säännökset ovat joustavat (määrärahasiirrot N+1), on olemassa riski, että huomattava määrä varoista jää käyttämättä joka vuosi; ehdottaa, että pohditaan, miten näiden varojen käyttämättä jäämistä voitaisiin rajoittaa tulevaisuudessa, ottaen samalla huomioon asian muuttuva luonne, (joka johtuu hakemusten vaihtelevasta määrästä ja/tai rahoitustarpeista tiettynä vuonna);

8. on tyytyväinen, että vuonna 2014 otettiin käyttöön säännöksiä luonnonkatastrofien estämisen tehostamiseksi; muistuttaa, että luonnonkatastrofeihin johtaneiden äärimmäisten sääolojen määrä on lisääntynyt ilmastonmuutoksen seurauksena; korostaa siksi, että on lisättävä pyrkimyksiä investoida ilmastonmuutoksen lieventämiseen ja siihen mukautumiseen asettaen kuitenkin etusijalle ehkäisevät toimet tuettaessa EUSR:n varoilla jälleenrakennusta ja uudelleenmetsitystä.

LOPULLISEN ÄÄNESTYKSEN TULOS LAUSUNNON ANTAVASSA VALIOKUNNASSA

Hyväksytty (pvä)	31.8.2016
Lopullisen äänestyksen tulos	+: 37 –: 1 0: 0
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet jäsenet	Nedzhmi Ali, Jean Arthuis, Lefteris Christoforou, Jean-Paul Denanot, Gérard Deprez, José Manuel Fernandes, Eider Gardiazabal Rubial, Jens Geier, Esteban González Pons, Iris Hoffmann, Monika Hohlmeier, Bernd Kölmel, Zbigniew Kuźmiuk, Vladimír Maňka, Ernest Maragall, Clare Moody, Siegfried Mureşan, Victor Negrescu, Jan Olbrycht, Urmas Paet, Paul Rübig, Petri Sarvamaa, Patricija Šulin, Eleftherios Synadinos, Paul Tang, Isabelle Thomas, Monika Vana, Daniele Viotti, Marco Zanni, Auke Zijlstra
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet varajäsenet	Giovanni La Via, Stanisław Ożóg, Pavel Poc, Ivan Štefanec, Tomáš Zdechovský
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet sijaiset (200 art. 2 kohta)	David Coburn, Estefanía Torres Martínez

13.7.2016

TALOUSARVION VALVONTAVALIOKUNNAN LAUSUNTO

aluekehitysvaliokunnalle

Euroopan unionin solidaarisuusrahaston arvioinnista
(2016/2045(INI))

Valmistelija: Marco Valli

EHDOTUKSET

Talousarvion valvontavaliokunta pyytää asiasta vastaavaa aluekehitysvaliokuntaa sisällyttämään seuraavat ehdotukset päätöslauselmaesitykseen, jonka se myöhemmin hyväksyy:

– ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 175 artiklan kolmannen kohdan ja 212 artiklan 2 kohdan,

– ottaa huomioon Euroopan unionin solidaarisuusrahaston perustamisesta 11. marraskuuta 2002 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2012/2002 ja Euroopan unionin solidaarisuusrahaston perustamisesta annetun asetuksen (EY) N:o 2012/2002[1] muuttamisesta 15. toukokuuta 2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 661/2014[2],

– ottaa huomioon 15. tammikuuta 2013 antamansa päätöslauselman Euroopan unionin solidaarisuusrahastosta, sen täytäntöönpanosta ja soveltamisesta[3],

A. toteaa, että Euroopan unionin solidaarisuusrahasto perustettiin asetuksella (EY) N:o 2012/2002 vastauksena Keski-Euroopassa kesällä 2002 esiintyneisiin tuhoisiin tulviin;

B. toteaa, että solidaarisuusrahastoa käytetään avunantoon pääasiassa silloin, kun suurella luonnonkatastrofilla on vakavia vaikutuksia kansalaisten elinoloihin, luonnonympäristöön tai talouteen yhdellä tai useammalla alueella jossakin jäsenvaltiossa tai jäsenyyttä hakeneessa valtiossa;

[1] EYVL L 311, 14.11.2002, s. 3.
[2] EUVL L 189, 27.6.2014, s. 143.
[3] EUVL C 440, 30.12.2015, s. 13

C. toteaa, että vuoden 2002 jälkeen rahaston tukea on myönnetty 24 Euroopan valtiolle 63 luonnonkatastrofin, kuten tulvien, metsäpalojen, maanjäristysten, myrskyjen ja kuivuuden, johdosta yhteensä yli 3,7 miljardia euroa;

D. panee merkille, että tilintarkastustuomioistuin esitteli kesäkuussa 2008 toiminnantarkastuksen tulokset, joiden mukaan rahaston tavoite solidaarisuuden osoittamisesta katastrofista kärsineille jäsenvaltioille oli täytetty mutta tukihakemusten hyväksymistä koskevat ehdot ovat melko epäselvät erityisesti alueellisten katastrofien yhteydessä; toteaa, että tilintarkastustuomioistuin arvosteli myös tuen myöntämisen hitautta;

E. toteaa, että tilintarkastustuomioistuin hyväksyi joulukuussa 2012 toiminnantarkastuksen "Euroopan unionin solidaarisuusrahaston toiminta Abruzzossa vuonna 2009 tapahtuneen maanjäristyksen jälkeen: Toiminnan hyödyllisyys ja kulut";

1. viittaa 3. huhtikuuta 2014 antamaansa päätöslauselmaan komission vuoden 2012 vastuutapausmenettelyyn liittyneistä tilintarkastustuomioistuimen erityiskertomuksista, jossa se tuki tilintarkastustuomioistuimen havaintoa, jonka mukaan noin 30 prosenttia Euroopan unionin solidaarisuusrahaston tuesta (144 miljoonaa euroa) oli varattu toimiin, jotka olivat Euroopan unionin solidaarisuusrahastosta annetun asetuksen mukaan täysin tukikelpoisia; panee kuitenkin merkille, että vaikka jotkin hankkeet liittyvätkin todellisiin tarpeisiin, ne eivät täyttäneet Euroopan unionin solidaarisuusrahastosta annetun asetuksen vaatimuksia – esimerkiksi yhdessä hankkeista ei toimittu riittävän ajoissa eikä siinä ollut riittävästi kapasiteettia väestön todellisten tarpeiden täyttämiseksi; pyytää komissiota selittämään, miksi 28. kesäkuuta 2014 voimaan tulleessa tarkistetussa Euroopan unionin solidaarisuusrahastoa koskevassa asetuksessa ei ole ratkaistu tilintarkastustuomioistuimen esiin tuomia puutteita hätäavun antamisessa Abruzzon alueella;

2. toistaa, että tuolloin komission vuoden tarkastuskertomus 2012 paljasti sääntöjenvastaisuuksia, joista ei ollut taloudellisia seurauksia, koska maksuvaatimukset ylittivät hyväksytyt summat eikä sääntöjenvastaisia maksuvaatimuksia hyväksytty;

3. katsoo, että katastrofit sekä halu auttaa hädänalaisia ihmisiä niin pian kuin mahdollista voivat aiheuttaa painetta kansallisille hallinnoille; katsoo kuitenkin, että jäsenvaltioiden olisi pantava täytäntöön riskien estämistä ja hallintaa koskevaa EU:n lainsäädäntöä ja perustettava ohjelmia hätätilanteiden ja luonnonkatastrofien käsittelemiseksi, mikä antaa asianomaisille viranomaisille mahdollisuuden EU:n tuen nopeaan vastaanottamiseen samalla moitteetonta varainhoitoa noudattaen; muistuttaa tarpeesta määrittää, onko Euroopan unionin solidaarisuusrahaston tukien käytön yhteydessä noudatettu moitteettoman varainhoidon periaatetta, jotta voidaan tunnistaa, kehittää ja jakaa parhaita käytäntöjä ja saatuja oppeja kohtuuhintaisuudesta;

4. katsoo, että Euroopan unionin solidaarisuusrahaston tuki edellyttää tietynasteista joustavuutta, jotta sen avulla voidaan reagoida katastrofeihin entistä nopeammin ja tehokkaammin; pitää siksi myönteisenä, että maat voivat anoa varojen maksamista etukäteen;

5. toteaa, että Euroopan unionin solidaarisuusrahastosta annetun asetuksen tarkistuksella tehtiin merkittäviä parannuksia parlamentin esittämien pyyntöjen mukaisesti[1];

6. korostaa ja pitää myönteisinä moitteettomaan varainhoitoon tehtyjä parannuksia[2] etenkin siltä osin, kun edunsaajavaltiot ovat velvollisia

   – tarkistamaan, että hallinnointi- ja valvontajärjestelyt on perustettu ja että niitä toteutetaan tavalla, jolla varmistetaan, että unionin varoja käytetään tehokkaasti ja oikein moitteettoman varainhoidon periaatteiden mukaisesti,

   – tarkistamaan, että rahoitetut toimet on toteutettu asianmukaisesti,

   – varmistamaan, että rahoitetut menot perustuvat todennettaviin tositteisiin ja että ne ovat moitteettomia ja säännönmukaisia,

   – estämään, havaitsemaan ja korjaamaan sääntöjenvastaisuudet ja perimään aihetta maksetut summat takaisin ja perien tarvittaessa viivästyskorkoa, ilmoittamaan tällaisista sääntöjenvastaisuuksista komissiolle ja pitämään sitä ajan tasalla hallinnollisten ja oikeudellisten menettelyjen etenemisestä;

7. pitää valitettavina jatkuvia ongelmia sen arvioinnissa, täyttävätkö alueellisiin katastrofeihin liittyvät sovellukset asetuksen mukaiset poikkeusehdot; kehottaa komissiota yksinkertaistamaan ja parantamaan hallinnollisia menettelyjä Euroopan unionin solidaarisuusrahaston seuraavan tarkistamisen yhteydessä;

8. pitää valitettavana, että joissakin tapauksissa on havaittu vakavaa avoimuuden puutetta Euroopan unionin solidaarisuusrahaston käytössä ja kohteissa; kehottaa parantamaan menojen jälkikäteisvalvonnan järjestelmää, vaatii menojen tarkkaa ja johdonmukaista perustelemista ja on vakaasti sitä mieltä, että jäsenvaltioiden lopullisten kertomusten on oltava julkisia ja saatavissa;

9. pitää tärkeinä julkisiin hankintoihin liittyviä menettelyjä, joita jäsenvaltiot soveltavat luonnonkatastrofien yhteydessä ja joiden avulla voidaan tunnistaa ja levittää hätätilanteissa tehtäviä sopimuksia koskevia parhaita käytäntöjä ja saatuja oppeja;

10. katsoo, että asetukseen tarvittavat parannukset voisivat olla katastrofitilanteiden hallinnan pakollisia ja ajantasaisia kansallisia suunnitelmia koskeva vaatimus, konkreettisen toimintasuunnitelman käyttöönotto sekä hätätilasopimuksia koskevien sopimusten valmistelu;

11. korostaa, että myös jäsenvaltioiden on tarkasteltava omia hallinnollisia menettelyjään tuen käytön nopeuttamiseksi ongelma-alueilla;

12. korostaa lisäksi, että tarkistetun asetuksen 11 artikla antaa komissiolle ja tilintarkastustuomioistuimelle tilintarkastusvallan ja unionin petostentorjuntavirastolle

[1] Euroopan parlamentin päätöslauselma 15. tammikuuta 2013 Euroopan unionin solidaarisuusrahastosta, sen täytäntöönpanosta ja soveltamisesta, EUVL C 440, 30.12.2015, s. 13.
[2] Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 661/2014, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, Euroopan unionin solidaarisuusrahaston perustamisesta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2012/2002 muuttamisesta (EUVL L 189, 27.6.2014, s. 143, 5 ja 11 artikla).

(OLAF) mahdollisuuden suorittaa tutkimuksia tarvittaessa;

13. katsoo, että Euroopan unionin solidaarisuusrahaston avulla olisi mahdollisuuksien mukaan pyrittävä luomaan synergiavaikutuksia muiden rahallisen avun lähteiden ja etenkin unionin rakenne- ja investointirahastojen kanssa; kehottaa siksi jäsenvaltioita määrittämään Euroopan solidaarisuusrahaston asianmukaisen toteutuksen varmistamiseksi selvästi, millaiset vahingot kuuluvat Euroopan unionin solidaarisuusrahaston piiriin ja millaisia toimia toteutetaan muiden rahastojen tuella;

14. katsoo että olisi sovellettava lisävaatimuksia Euroopan solidaarisuusrahaston näkyvyyden parantamiseksi tukialueilla, jotta voidaan osoittaa sen tuottama eurooppalainen lisäarvo;

15. kehottaa komissiota ja tilintarkastustuomioistuinta arviomaan Euroopan unionin solidaarisuusrahaston toimintaa ennen nykyisen monivuotisen rahoituskauden päättymistä.

LOPULLISEN ÄÄNESTYKSEN TULOS LAUSUNNON ANTAVASSA VALIOKUNNASSA

Hyväksytty (pvä)	13.7.2016
Lopullisen äänestyksen tulos	+: 22 –: 0 0: 0
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet jäsenet	Nedzhmi Ali, Louis Aliot, Inés Ayala Sender, Zigmantas Balčytis, Dennis de Jong, Martina Dlabajová, Luke Ming Flanagan, Jens Geier, Ingeborg Gräßle, Bogusław Liberadzki, Georgi Pirinski, Petri Sarvamaa, Claudia Schmidt, Igor Šoltes, Michael Theurer, Marco Valli, Derek Vaughan, Joachim Zeller
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet varajäsenet	Benedek Jávor, Marian-Jean Marinescu, Julia Pitera, Miroslav Poche

LOPULLISEN ÄÄNESTYKSEN TULOS
ASIASTA VASTAAVASSA VALIOKUNNASSA

Hyväksytty (pvä)	9.11.2016
Lopullisen äänestyksen tulos	+: 31 –: 4 0: 1
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet jäsenet	Franc Bogovič, Victor Boştinaru, Mercedes Bresso, Steeve Briois, Rosa D'Amato, Iratxe García Pérez, Michela Giuffrida, Krzysztof Hetman, Ivan Jakovčić, Marc Joulaud, Constanze Krehl, Sławomir Kłosowski, Andrew Lewer, Iskra Mihaylova, Jens Nilsson, Andrey Novakov, Mirosław Piotrowski, Stanislav Polčák, Julia Reid, Liliana Rodrigues, Fernando Ruas, Monika Smolková, Olaf Stuger, Ruža Tomašić, Ramón Luis Valcárcel Siso, Monika Vana, Matthijs van Miltenburg, Lambert van Nistelrooij, Derek Vaughan, Kerstin Westphal, Joachim Zeller
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet varajäsenet	Daniel Buda, James Carver, Miroslav Mikolášik, Bronis Ropė, Damiano Zoffoli